

POUTNÍK

ROČNÍK XII
LISTOPAD 2008

AŽ TEDY JSME ŽIVÍ NEBO MRTVÍ, PATŘÍME PÁNU. (SV. APOŠTOL PAVEL, ŘÍM 14.9)

Je mlhavé páteční ráno. Den je na svém počátku, a přesto necítím žádnou naději, žádnou netrpělivost na jeho úsvit. Kapičky, které se zachytily v trávě po nočním dešti, mi nepřipomínají malé perly ani střípky diamantů. Jediné, co se mi při pohledu na tuto třpytivou nádheru vybavilo před očima, byly slzy. Slzy dětí. Žen i mužů. Starých i mladých. Zdravých i nemocných. Celý prostor dýchá melancholií a beznadějí. A není to jen podzimní čas, který tyto emoce vzbuzuje. Hlavní podíl na mých negativních pocitech má samo místo.

Stojím u brány nacistického koncentračního tábora Březinka (Brzezinka; Auschwitz – Birkenau) v Polsku. Předě mnou a skupinou středoškolských studentů se otevírá pohled na ohromné prostranství s mnoha starými ubytovacími „domy“. Tak, jak postupujeme do rozlehlých prostor, tak postupně utichá šum hovoru.

Deštěm lesklé kolejnice na středovém náspu mizící na obzoru neevokují touhu po nekonečných dálkách, ani představy romantických cest. Jediné, co se mi opakovaně vybavuje, je pocit marnosti smísený s dávkou nenaplněných očekávání a nadějí...

Naše kroky vedou k „domkům“ ze dřeva a cihel – dočasným příbytkům vězňů. Stojím tam tak, jako stály před 65 lety. Z mnohých zbyly

už jen k nebi trčící komíny – jako zdvižený varovný prst Boží pro všechna další pokolení. Přesto, že do „domku“ nás vstoupilo dvacet, přesto, že mládí je vlastní kritičnost ke všemu a ke všem, je tu ticho. Hrobové ticho.

A v tom ohromujícím tichu mne přepadá pocit, že slyším křik. Dlouho mi trvá, než pochopím, že to, co slyším, není reálný zvuk. Mám dojem, že se celá postupně sbaluji do klubíčka pod množstvím a silou hlasů, které je tu slyšet. Věřte mi, nejsem jedním z těch fanatických mystiků a vyvolávačů duchů. Přesto vím, že jsem měla možnost setkat se s „hlasy ze záhrobí“. Ještě nyní, když píši tyto řádky, se chvěji chladem při vzpomínce na ony silné okamžiky.

Jemně mrholí, na vyšlapané cestičky dopadají barevné listy podzimu. Občas se v trávě objeví i několik pozdních sedmikrásek chudobek. Jsme u konce táborové cesty. Zbytky plynových komor a spalovacích pecí zejí do krajiny jako ohromný chřtán bájně nestvůry. Stále hladové, nenasytné zrůdy. Na obzoru se tyčí moderní pomník všem jejím obětem. Jeho strohá krása jakoby pouze zdůrazňovala zármutek z pomíječnosti věcí lidských... Snažím se (a myslím, že i mnozí naši studenti) nepropadnout beznadějí a zoufání. Ale na čtyřech metrech lidského popela to moc nejde...

Pryč – to je má jediná myšlenka, ke které se zoufale upínám. „Nebud' zbabělá“, našeptává mi mé druhé (snad lepší) já. A tak se slzami v očích hledím přes zatravněnou plochu zpět ke vstupní bráně a v duchu stavím kříže všem, kteří odtud nikdy nevyšli ven.

Skrze tmavé mraky, plné žalu a lidských bouří, prorazil

ojedinělý paprsek ranního slunce. Přinesl s sebou na okamžik pocit tepla, útěchy a naděje. Ten na dlouho jediný sluneční dotek jako by mé skleslé duši ukázal cestu.

Modli se, modli se, pros za nás... Najednou jsem těm hlasům okolo sebe porozuměla. Modli se i za „NĚ“, volalo mé (snad lepší) já. Prosím, Pane, za všechny mrtvé i za jejich vrahy... Modlitby mne provázejí i při prohlídce hlavního tábora v Osvětimi. Modlitbou v duchu děkuji členům japonské výpravy, kteří zanechávají překrásné origami u vitrín s exponáty. Modlím se za členy skupiny Židů, která kráčí hrdě skrze tábor a zpívá žalmy. Modlím se za všechny, kteří u popravčí stěny rozžali svíce. Modlím se za své děti i naše studenty, aby dokázali čestně a nesobecky bojovat za právo žít a nepropůjčili se „dílu ďáblu“.

Dnes, tak jako mnozí jiní, stojím na hřbitově a modlím se za duše našich zemřelých. Modlím se k Bohu za odpuštění jejich životních selhání, modlím se za uznání plodů jejich práce i přinesených obětí... Rozžhám svíci a jasný teplý záblesk mi připomněl sluneční paprsek nad Březinkou. Smutek zůstává, ale beznadějí již nepřichází. ..

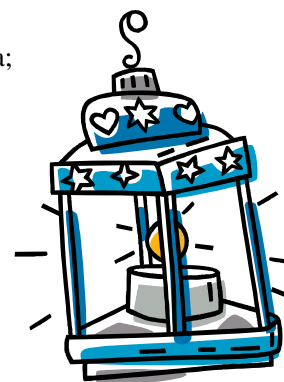
Prosím, až budete rozžít „dušičkové“ svíce, vzpomeňte i na milióny mrtvých nevinných. Těch, kteří se možná v okamžiku smrti nestihly nebo nemohly modlit ke svému Bohu. Proste společně se mnou za ty, kteří umírají, Boha prokleli. Modlete se za bloudící duše, aby našly klid...

U Boha je možné všechno. Bůh je nejvyšší láska a milosrdenství Boží je nekonečné. A tak věřím, že není důvod k beznaději ani na místech, kde smrt byla rozsudkem.

J. Macháčková

Myslete na to, že...
přistanete na břehu
a zjistíte, že jste v ráji;
že stisknete nabízenou ruku a bude to ruka Boha;
že budete dýchat čerstvý vzduch
a bude to vzduch nebes;
že se budete cítit silnější
a zjistíte, že toto je nesmrtelnost;
že přejdete z hřmící bouře
do známého klidu;
že se probudíte
a zjistíte, že jste DOMA!
(Bruno Ferrero)

... UŽ SE BUDE MÍRNIT

Počátkem června jsem se na pozvání vicehejtmana Pardubického kraje Romana Linka zúčastnil v krásném prostředí Litomyšlského zámku setkání přátel a sympatizantů Koalice pro Pardubický kraj. Součástí této akce také byla účast na divadelním představení hry „Věk člověka“. Hru nastudoval místní divadelní spolek Miloslav k 10: výročí svého vzniku a k 210. výročí barokního zámeckého divadélka v Litomyšli.

Jelikož je to dílo víc než povedené, rád bych Vás s ním blíže seznámil. „Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš – ale mezi tím si obklopen nástrahami a lákadly světa, což je vážné téma. Ovšem s trochou drzosti a fantazie lze na vše pohlížet z humorným nadhledem. Asi tak působí divadelní hra Tobiáše Mouřenína z Litomyšle, která vyšla poprvé tiskem v roce 1604. Dlouhé monology 15 postav jsou v této verzi značně zkráceny a upraveny do dialogů. Je zde také připsána postava komentátora, který vysvětluje původní text nám již dnes neznalých slov a cituje pasáže z Bible.

Hru zahajuje ďábel (ne jako had, ale jako chlupatá, ušatá postava s náušnicí v uchu), která ze skromného roucha modlíciho se mnicha vytáhne žebro a hned i jablko, do kterého se s chutí oba zakousnou. Tím začíná zápas mezi bytostí zvanou Svět, která pomocí ďábla ukazuje, že v jakémkoliv věku najde vábníčku, kterou každého člověka omotá svými nitkami. Vedený jako loutka, pak desetiletý, dvacetiletý, třicetiletý, ... až stoletý muž – vypravuje pravdivě o svých choutkách, o svém nečestném životě. Poustevník s každou z těchto postav polemizuje, snaží se je navést na správnou cestu.

Jednou z mnoha vtipných součástí je rekvizitář, který během hry loutky přináší, opravuje a po výstupu odnáší. Nakonec tak jako v životě přichází smrt. Jde si pro stoletého a tak trochu svou nešikovností „zkosí“ i poustevníka.

... a právě v tu chvíli, nás všechny vylekala rána. Jeden z diváků se skácel na zem. Hned se k němu seběhlo plno lidí, kteří ho pomáhali křísit. Naštěstí to byla jen chvilková slabost, zaviněná nedostatečně větraným prostorem hlediště. Smrt nás však pro jistotu velmi pohotově ujistila, „že se už bude mírnit“. A svůj slib poutivě až do závěru plnila.

Celá hra je plná vtipných narážek na soudobé politické i mravní nedostatky, na pozadí středověkého člověka. Bylo cítit, že si hru herci užívali. Byla i výtvarně vydařená, kostýmy byly krásné a nápadité.

Václav Čada

PANÍ ANDĚLA DUŠKOVÁ OSLAVILA 100 LET

Je o deset let starší než naše první samostatná republika. Zažila ve svém životě dvě světové války, čtyřicet let komunistické totality, jako dítě pět pokolení před sebou a v průběhu svého života pět pokolení po sobě (je již praprababičkou), aby se nejen dočkala Je o deset let starší než naše první samostatná republika. Zažila ve svém životě dvě světové války, čtyřicet let komunistické totality, jako dítě pět pokolení před sebou a v průběhu svého života pět pokolení po sobě (je již praprababičkou), aby se nejen dočkala znovu demokracie, ale i v přiměřeném zdraví prožila své stáří a dosáhla úctyhodného věku sta let. Této mety nebylo dopřáno se dočkat již celá desetiletí žádnému občanu z Dolní Čermné... až paní Anděle Duškové.

Ve čtvrtek 18. září tohoto roku jsme se tedy vydali na cestu do Žatce poblahopřát k mimořádnému životnímu jubileu paní Anděle Duškové, zdejší rodačky, která do svých 97 let žila mezi námi v Dolní Čermné. Nyní, vzhledem k potřebám svého věku, je v blízkosti své dcery Evy Novákové právě v Žatci. Po šesté hodině ráno jsme nasadili do auta, v sestavě: pan starosta Vlastislav Vyhnálek, pan učitel Zdeněk Lněnička, paní Alena Bartoňová a já. Svého zástupce tedy vyslala obec, škola, bývalý „Dům s pečovatelskou službou“ a farnost. Aniž jsme se nějak zvlášť domlouvali, zachovali jsme bezděčně starobylost tradici, která se i za mládí paní Duškové udržovala, že v důležitých chvílích se spojilo posláním pana starosty, pana učitele a pana faráře. Cesta i s přestávkami trvala pět hodin. O půl dvanácté jsme byli v Žatci a před dveřmi Domova důchodců již na nás čekala dcera jubilantky usměvavá paní Eva Nováková se svým manželem Jiřím. Pozvali nás na oběd do blízké restaurace, kde jsme při dobrém jídle vyprávěli především, co je nového u nás v Dolní Čermné.

Kolem třinácté hodiny jsme odešli do Domova důchodců na Šafaříkově ulici. V hezkém přijímacím salónku nás vyhlížela paní Anděla, která je dosud na svůj věk opravdu v dobré tělesné i psychické kondici. Bylo již od prvního pohledu vidět, že se na nás těší. Postupně jsme k ní přicházeli se svými gratulacemi a s dárky. Nezapomněli jsme oslavenkyni připomenout mnoho pozdravů od známých a přátel z Dolní Čermné i okolí. Měla z toho zjevnou radost. Následovalo krátké pohoštění při kávě a čaji. Zatímco pan starosta Vyhnálek horlivě fotil oslavenkyni, já jsem využil času a nahrál jsem na diktafon některé její životní vzpomínky a moudrosti. U některých odpovědí jsme se všichni přítomní srdečně nasmáli. Bylo to například v okamžiku, kdy jedna pečovatelská paní Duškové říkala, že je to jako na svatbě. Stačí si jen vybrat jednoho vhodného ženicha... Na to se paní Anděla nechala slyšet, že kdyby měl přece nějaký mladík o ni zájem, tak by mu neřekla ne. Zanedlouho na moji otázku, co je lékem na dosáhnutí vysokého věku, třeba i sto let, paní Dušková bez váhání odpověděla: „Pokoj v duši.“ Setkání s námi se také na chvíli zúčastnil místní pan ředitel Domova důchodců. Srdečně nás pozdravil a seznámil nás s provozem tamního penzionu i s ambiciózním plánem, který sleduje výstavbu nového penzionu pro seniory. Je v něm počítáno s bezbariérovými opatřeními pro vozíčkáře, s dostatečnou parkovou zelení a dokonce i s kaplí.

Asi o půl čtvrté odpoledne jsme se museli rozloučit se stoletou paní Duškovou. Přiznám se, že to bylo docela dojemné. Než jsme odjeli ze Žatce, provedl nás starobylost částí města zeť paní Duškové, pan Jiří. Nestačili jsme se divit, jaké krásné památné náměstí s historickými domy, gotickým chrámem a zajímavými branami má Žatec. Asi za necelou hodinu po obchůzce městem nasedáme do auta a vděčně máváme panu Jiřímu a v duchu také paní Anděle i všem, kteří se obětavě starají o naše babičky a dědečky. A ve skrytu duše doufáme, že se s paní Duškovou někdy opět uvidíme. A proč ne!

otec Pavel

SKAUTI NA MARIÁNSKÉ HOŘE

V sobotu 20. září 2008 se uskutečnilo na naší Mariánské Hoře první setkání skautů okresu Ústí nad Orlicí, a to u příležitosti 70. výročí úmrtí zakladatele českého junáckého hnutí prof. Antonína Benjamína Svojsíka. Setkání bylo zahájeno slavnostním nástupem a za zpěvu skautské hymny pak byla vztyčena státní vlajka. Po uvítání jsme se všichni přesunuli do poutního kostela Narození Panny Marie, kde byla slavena mše svatá, kterou sloužil bratr P.Pavel Seidl Čl. V krátkém, zato však podnětném kázání vyzdvihl důležitý význam skautských zásad v životě každého skauta. Ministrůvání, liturgické čtení, přímluvy, přinášení obětí darů, zpěv, prostě vše kolem mše svaté zajistili skauti. Na závěr byly posvěceny upomínky na mši svatou, které obdrželi účastníci při odchodu z kostela. Takové množství skautů zde bylo k vidění po víc jak 40 letech, kdy zde tábořili skauti Legio Angelica.

O pestrý program setkání se postarala střediska našeho okresu. K vyzkoušení zde byla střelba ze vzduchovky a luku, lanové aktivity, práce na hrnčířském kruhu, rukodělné práce, zahrát se mohlo velké „člověče nezlob se“ a naše tradiční oddílová hra „něžné indiánky“, která pro svůj pohybový charakter a panující studené počasí přilákala své hráče.

Největší zastoupení zde mělo nově vzniklé středisko Bílá liška - Červená Voda, které na tuto akci vypravilo vlastní autobus. Dále středisko Zubr a Dikobraz - Lanškroun, Orlice - Ústí nad Orlicí, Skály - Choceň, Žamberk, Medvěď - Jablonné nad Orlicí. Středisko Bratra Robina - Letohrad zachraňovaly dva čermenské oddíly. Skauti našeho oddílu Danek, Lukáš a Filip během celé akce připravovali na roštu párky a měli se co ohánět, vždyť 7 kg párků, to je „ňáká síla“ a řada jedlíků nebrala konce. Patří jim můj obdiv a upřímný dík. Každý účastník obdržel pamětní lístek, nášivku a samolepku. Pro sběratele bylo též k dispozici pamětní razítko.

Celá akce byla ukončena o čtvrté hodině odpolední sejmutím státní vlajky za zpěvu státní hymny. I přes trvající nepřízeň počasí, které toho dne vládlo, si skauti byli vědomi svého hesla „Buď připraven!“

Lukáš Nastoupil, předseda ORJ ÚO
a vůdce skautského oddílu sv. Jiří

DOJÍ SLAVNOST V PETROVICÍCH

Letošní posvícení v Petrovicích se konalo v neděli 21. září (neděle před sv. Václavem) a odehrávalo se ve znamení požehnání kostela po jeho čtyřměsíční opravě. Byla to slavnostní chvíle pro všechny, kteří se opravy osobně v roli brigádníků zúčastnili, pro sponzory, kteří opravu finančně podpořili, pro vedení obce v Petrovicích, která kostel sv. Františka Xaverského vlastní i pro mne faráře, který mám na starosti tamní duchovní správu.

Při přípravě na slavnost v Petrovicích jsem si více uvědomil, jaký pro nás má kostel význam. Je místem, kde se lidé scházejí ke společným bohoslužbám, kde přijímají svátosti, je místem, na kterém každý v tichosti duše skládá své radosti, touhy, prosby i své starosti a těžkosti. Tam si také vyprošujeme Boží pomoc a požehnání, abychom dobře zvládali své každodenní práce a povinnosti.

Kostel je také hlubokým znamením života místního Božího lidu. Jak píše ve svém listě sv. Petr, místní církev je duchovní stavbou, jejímž úhelným kvádem je sám Ježíš Kristus, a každý věřící je zakotven skrze svůj křest a víru v této stavbě. Toto společenství místní církve má zářit dobrým křesťanským životem a vynikat čistotou svého smýšlení a jednání. A pokud se věřící v Petrovicích právem těší z opraveného kostela, je to současně i pro nás ostatní výzva, abychom podobné, ne-li lepší, vyčištění uvedli do osobního i společného života.

Rád bych nyní v krátkosti informoval o průběhu opravy kostela sv. Františka Xaverského v Petrovicích. Oprava začala ke konci května tohoto roku výměnou oken, potom následovalo otlučení zvlhlé vnitřní omítky, včetně prostoru sakristie. Brigádníci obětavě vysekali po obvodu kostela „šlice“ pro uložení větrací hadice. Stěny kostela se znovu omítly asi do výšky 1,5 m sanační omítkou, na kterou byla nastěrkována izolační drcená bavlna. V sakristii byla provedena izolace proti vlhkosti, a na ni byla položena nová dlažba. V kostele došlo také na výměnu osvětlení křížové cesty, protože předchozí již bylo nevyhovující. Původní kazatelna se nahradila vkusným ambonem a nakonec opravy došlo k vymalování celého interiéru kostela i sakristie.

Venkovní dešťová voda bude nyní odvedena trubkami až do veřejné kanalizace. Podél zadní zdi kostela se odkopala hlína a místo ní se položila drenážní hadice, která se zasypala drtí. Také zde došlo k přeložení a úpravě chodníku hřbitova.

Čtenáře budou zřejmě také zajímat ekonomické záležitosti opravy. Proto uvádím následující náklady celé opravy kostela v Petrovicích:

- výměna oken	63.522,- Kč
- sanační omítky + štuk	28.289,- Kč
- bavlna	17.728,- Kč
- trubky na odvedení dešť. vody	16.718,- Kč
- nové osvětlení	5.200,- Kč
- výmalba kostela	47.000,- Kč
- dlažba v sakristii	4.100,- Kč
Celkem	182.557,- Kč

To je řeč čísel, kolik bylo vynaloženo financí na pokrytí potřebné opravy. Nyní je spravedlivé se zmínit o štědrosti mnohých dobrodinců z Petrovic i z okolí.

- Věřící z Petrovic přispěli na opravu kostela formou sbírky částkou 37.100,- Kč.
- Ř.k.farnost Dolní Čermná poukázala na tuto opravu dar ve výši 30.000,- Kč.
- Celkem bylo 33 dobrovolníků z Petrovic odpracováno 694 brigádnických hodin.
- Opravu významně finančně podpořili sponzoři :

Pharm.Dr. Josef Marek z Letohradu, Tomáš Kunert z Dolní Čermné, Jindřich a Věra Schlezingerovi z Ústí nad Orlicí, Vlastimil Novák z Petrovic, Josef Maixner z Petrovic, Martin Fišer z Letohradu.

Je pro mne ctí, abych i já, váš farář, ještě jednou všem brigádníkům a dobrodincům do jednoho poděkoval za jejich nezištnou pomoc a ochotu při opravě kostela v Petrovicích. Téměř 700 brigádnických hodin, to je úctyhodné číslo, a vy Petrovičtí můžete být na ně právem hrdí. Rád také za farnost i za sebe děkuji všem sponzorům opravy tohoto kostela. Všichni dobře víme, že bez jejich finanční pomoci by se tato oprava jen těžko uskutečnila. V neposlední řadě rád děkuji panu starostovi Jiřímu Fajtovi, který se organizace této slavnosti ujal a dobře zhostil. Určitě si zaslouží uznání za svoji obětavou práci pro tuto obec.

Věřím, že se nejen místním občanům bude v jejich kostele více líbit, ale že k nim rádi zavítají i věřící z okolí.

otec Pavel

KOSTELNÍ PĚVECKÝ SBOR U SV. JIŘÍ V DOLNÍ ČÁSTI ČERMNÉ

V 19. století, v době českého národního obrození, zvláště po pádu Bachova absolutismu v roce 1848, vznikají v českých zemích různé národní a podpůrné spolky, které prosazovaly český jazyk nejen v literatuře, umění, hudbě, ale i na úřadech, ve školách i v lidové mluvě. Čeští vlastenci, a mnohde i katoličtí kněží, se stali nositeli snah o národní obrození a povznesení sebevědomí českého obyvatelstva. Reagovali tak na vtíravé vnucování němčiny jako úředního jazyka i do české mluvy. Chtěli zabránit tomu, aby měšťácká smetánka, dle tehdejší „módy“, mluvila zkomolenou německo-českou hantýrkou. České vlastenectví se netýkalo jen poněmčelých měst, ale i venkova. I zde byly zakládány, ruku v ruce s rozvojem zemědělství, živností, vědy a techniky, české vlastenecké spolky a instituce.

Ve druhé polovině 19. stol. dochází i v Čermné k založení několika českých spolků a institucí. Kolem roku 1870 byl založen Spolek vojenských vysloužilců z vojáků, kteří bojovali v prusko-rakouské válce v roce 1866. (Jejich prapor byl svěcen až v roce 1885.) V roce 1874 byl založen lidový Ochotnický divadelní spolek, který působil v malém sále staré rychty. V r. 1879 byl za podpory obce založen Sbor dobrovolných hasičů. Od roku 1890 působí v Čermné Pošta. V roce 1892 byla založena Svatojosefská jednota katolických jinochů a mužů. A v roce 1893 vznikl spořitelní spolek - Občanská záložna. V té době vznikalo v Čermné také mnoho živností a drobných podniků.

Do 70. let 19. století spadá i oficiální založení **Spolku literátů** při kostele sv. Jiří v dolní části Čermné (nyní Dolní Čermné). Pátral jsem v obecní kronice i ve farní pamětní knize, ale nikde není žádná zmínka o založení a existenci tohoto spolku ani kostelního sboru

na kůru, i přesto, že již existovaly. Jejich existenci potvrzují nalezené Stanovy Spolku literátů, které nesou datum 31. 8. 1876 a jsou podepsány tehdejšími čermenskými faráři P. Janem Šedou a zástupcem starosty obce panem Josefem Müllerem. Ve stanovách je několikrát zmíněn i **pěvecký sbor na kůru kostela**, který byl součástí Spolku literátů. Tato zmínka ve Stanovách potvrzuje, že již v roce 1876, sbor na kůru existoval. Je tedy nejvyšší pravděpodobné, že sbor vznikl někdy v letech 1873-76. Potvrzuje to zmínka ve Stanovách: „... a) starosta, jenž zastupuje veškeren sbor. Dorozuměv se s místním farářem, určí pokaždé den schůze výboru, nebo celého sboru. Ti kdož žádají, aby do sboru přijati byli, musejí se u ředitele podrobiti zkoušce ze zpěvu, co do způsobilosti hlasy, načež starosta učiní výboru celému návrh, aby přijati byli. Nové údy zapisuje do matriky spolkové a oznamuje úsudek výboru těm údům, kteří měli pokárání neb i docela z počtu vyloučení býti. On též zastupovati má spolek o proti třetím osobám i o proti ouřadům. ...c) **ředitel kůru** určí pokaždé s místním farářem, co by se podle požadavků církevního roku a při obřadech posvátných zpívati mělo. Řídí veškeren kůr zpěváků, vyučuje ty, kdož nebyli ve zpěvu dosti vycvičeni, odbývá se zpěváky předběžné zkoušky těch písniček, které mají těžší nápěvy (i vícehlasé) a vůbec o vše se stará, co kůru se týká. d) dozorce přihlíží k tomu, aby se zevnější pořádek v kůru zachoval, aby všichni v týdni, když ve zpěvu měli se zúčastniti, skutečně se dostavili, aby konečně kancionály a jiné potřeby (zřejmě notové party) zakoupeny byly. ...“ Dále se ve Stanovách praví o povinnostech sboru na kůru: „... Mimo údy řádné mohou i mimofádní údové obojího pohlaví do spolku zaplatí každý úd 50 krejcarů rakouské měny zápisného a ročně v adventě složit 10 krejcarů. Každý úd pšmrtnelou jest povinen, aby při výročním requiem za zemřelé spoluúdy byl přítomen, a aby v Pánu zesnulé údy ku hrobu vyprovodil. ... „, Tolik o existenci kostelního sboru na kůru kostela ze Stanov Spolku literátů v Čermné.

Pan František Severin našel v pozůstalosti zdejšího předchozího dlouholetého kněze P. Vincence Ptáčka partituru slavnostní písně „Zdravas Maria“. Tuto píseň složil zdejší rodák sbormistr, hudební skladatel a dirigent pan Cyril Pecháček ml. Na titulní straně je jeho vlastní rukou napsáno, že skladba je složena k 60. výročí kostelního sboru a připsáno věnování jeho otci. Bohužel, na partituře není napsán datum, který by přesně určil rok složení písně a tím i rok založení zdejšího kostelního sboru.

Předpokládáme založení kostelního sboru v roce 1873. Jestliže syn připisuje otci písňovou skladbu „Zdravas Maria“, pak ji pravděpodobně píše k některému jeho „kulatému“ životnímu jubileu. To by odpovídalo, že ji věnuje otci k 60. výročí jeho narození, neboť Cyril Pecháček st. se v roce 1873 narodil. Pak by zmíněná oslavná píseň byla složena synem Cyrilem ml. v roce 1933. Rok 1873 by byl jak rokem narození jeho otce, tak i rokem vzniku čermenského kostelního sboru u sv. Jiří. Obě výročí by tedy spolu korespondovala.

Tuto pravděpodobnou úvahu by potvrzovala i studie o Cyrilu Pecháčkovi pana Tomáše Hampla, studenta pražské hudební konzervatoře. Na str. 11 studie nazvané „Pražské působení Cyrila Pecháčka (Ivo Miliče)“ z roku 2007 píše: „... I když Pecháček se hlavně ve 30. letech věnoval vedle dirigování i **kompozici**, žádné skladby z jeho poválečného období jsem nenašel. Pan Kasal (člen sboru pražského Hlaholu, který Pecháček v letech 1946 - 1947 dirigoval) mi potvrdil, že pan C. Pecháček sice skládal, ale jednalo se pouze o písně, či úpravy lidových písní. ...“ Zde by tedy byla potvrzena domněnka, že 30. léta, hlavně první polovina, byla zřejmě nejplodnějším obdobím písňové tvorby pana Cyrila Pecháčka ml. a zmíněná píseň „Zdravas Maria“ mohla vzniknout v předpokládaném roce 1933, jako i jiná díla, předvážně duchovní, která Obecnímu muzeu v Dolní Čermné věnovala jeho neteř paní Marie Franková.

Lze tedy předpokládat, že kostelní sbor při kostele sv. Jiří v dolní části Čermné byl založen s největší pravděpodobností v roce 1873. Nasvědčovaly by tomu zjištěné a výše zde uvedené souvislosti a skutečnosti. Doposud existující kostelní sbor by tedy v letošním roce 2008 oslavil již 135 let svého trvání. A to je jistě důvod k oslavám. Gratulujeme!

V. Jansa, kronikář

DOMA MŮŽEME BÝT I V CIZINĚ

Kdysi A. de Saint- Exupery, známý a oblíbený francouzský spisovatel, napsal ve své slavné knize „Citadela“, že chrám je jako sklepení srdce, ve kterém člověk usedne, aby se na pár hodin pohroužil ve spravedlivý mír, v poklid vášní a spravedlnost. Když jsem byla malá, můj oblíbený strýc mě v Praze zavedl do chrámu a řekl v podstatě totéž. Naučil mě, že je to místo, kde lze nalézt mír, klid a srovnat si svoje city a myšlenky.

Teď to není tak snadné. Vzhledem k našim bezohledným spoluobčanům – zlodějům nelze nechat tato místa nechráněná. Proto mě příjemně překvapilo, když jsem vzala letos v Omiši v Chorvatsku za kliku starého kostela Sv. Michala a mohla jsem vstoupit. Kostel byl nádherně vyzdoben květinami a bylo příjemné si sednout do jeho starých dřevěných lavic. Za chvíli se nás přišla jeptiška zeptat, jestli něco nepotřebujeme. Když viděla náš zájem, pozvala nás na 2 sobotní večerní svatby.

Byla příjemně překvapena, že jsme přišly a usadila nás do lavic, kde jsme byly sice až za svatebčany, ale vše jsme dobře viděly. Obřady byly opravdu důstojné, svým průběhem byly tak podobné těm našim, že člověku automaticky přicházely na mysl české ekvivalentní texty mše. Ovšem, co nás překvapilo, bylo spojení jejich národní hrdosti s obřadem. Před knězem, který uváděl svatebčany, šel vždy vlajkonos s chorvatskou vlajkou. A ta byla přítomna u oltáře během celého obřadu. Druhá věc, která mě zaujala, byla ta, že Chorvaté dávají svoje city daleko více najevo. Na konci obřadu celý kostel faráři srdečně zatleskal, obřad se jim líbil. Chyběli mi tam ministranti. Přesto, že byla sobota a Omiš zase není tak malé město, sváteční obřady byly bez nich.

Zato venku před kostelem bylo veselo. Hrály tam dvě lidové kapely a mezi svatebčany putovaly plně poháry. Nebylo proto divu, že druhý svatební pár, který čekal venku, přistoupil k oltáři už v povznesené náladě. Nemohlo tomu být jinak, každý si s nimi chtěl připít.

Vlastně až teď se dostávám k tomu, proč to píši a co mně v onom chorvatském chrámu došlo. Kostel, chrám je vlastně jediné místo, které nám je v cizině domovem. Kam se lidé uchylují, když jim je úzko, když jsou v nebezpečí a nebo jenom pro ten milý pocit něčeho, co je nám blízké, známé a co nám připomíná domov.

B.H.

AHOJ DĚTI!

Začínáme měsíc listopad, ke kterému se nerozlučně pojí svátek Všech svatých a Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – Dušičky. Ta připadá právě na dnešní neděli. Určitě nikdo z vás při návštěvě kostela nepřehlédne krásně vyzdobený hřbitov, kde na hrobech svítí zapálené svíčky a spousta květin a věnců vypovídá o našem vztahu k zemřelým. To všechno, co děláme – úklid a čištění hrobů, výzdoba, ale hlavně také naše modlitby za zemřelé, je velmi důležité, protože tak vlastně potvrzujeme svoji víru ve věčný život, který po smrti očekáváme.

Dnešní „dušičková“ neděle je první listopadová. Za tři týdny budeme slavit neděli Krista Krále. Po této významné slavnosti už doběhne pouze posledních pár dnů a skončí celé velké období, které nazýváme ...TAJENKA...
Poslední listopadová neděle je totiž zároveň první nedělí adventní, a to znamená, že začíná nový ...TAJENKA.

Tajenku, která je v obou případech stejná, zjistíte z obrázkové křížovky. Obrázky, pokud chcete, si můžete samozřejmě vybarvit.

1.	⊗					
2.	⊗					⊗
3.						⊗
4.	⊗					
5.	⊗					⊗
6.						
7.	⊗					⊗
8.	⊗					⊗
9.						
10.	⊗					⊗
11.	⊗					⊗
12.						
13.	⊗					⊗

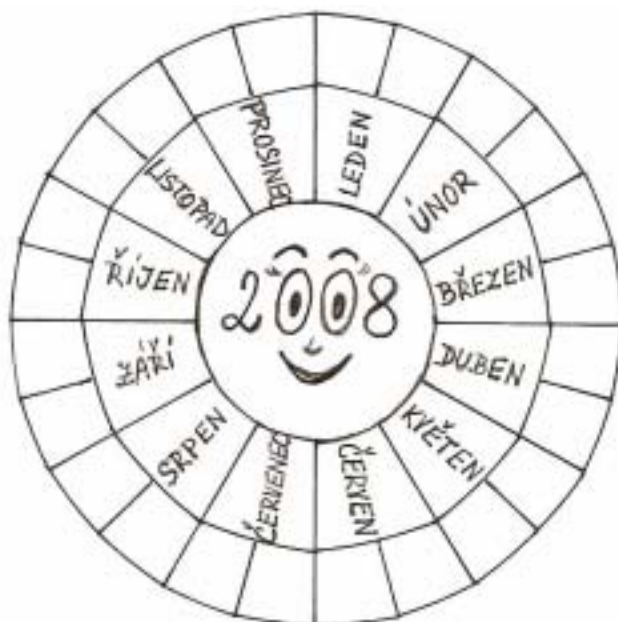
(Otazníček)

Pro starší:

Listopad na nás možná působí jako takový smutný měsíc, protože i příroda vypadá při přípravách na zimu smutně. Všechno se ukládá k spánku a nás často špatné počasí, mlha, nevlídno a tma nutí trávit čas někde v teple. Něco končí, aby mohlo zase něco nového začít. Vám nemusím prozrazovat, co to je – menším dětem by to napovědělo tajenku. My se tak trochu ohlédneme zpět a zkusíme si připomenout, co jsme v kterém měsíci mohli prožít, kterého svätce nebo významnou událost jsme si připomínali. V kruhu jsou naznačeny jednotlivé měsíce roku. U každého jsou dvě volná políčka pro písmena stojící v závorkách u jednotlivých jmen svätců nebo významných dnů. Přifazujte tedy odpovídající písmena k měsícům, v nichž se domníváte, že ten či onen svätce slaví svůj svátek nebo se slaví ona událost. Pokud vše správně přiřadíte, tajenku přečtete jednoduše po obvodu kruhu. Kdo si nebude vědět rady, stačí nahlédnout do kalendáře. A ještě důležitou poznámku. Ohlížíme se za letošním rokem 2008 a jeho konkrétními událostmi. Některé z nich se totiž každoročně s datem mění. Přejí hodně úspěchů.

A teď už jen zbývá uvést konkrétní jména a události, které jsou pochopitelně řádně promíchané:

Sv. Josef (E), sv. Václav (Ý), Vánoce – Narození Páně (Ě), Všichni svatí (K), sv. Bartoloměj – apoštol (I), Svatodušní svátky – letnice (U), sv. Vojtěch (O), Velikonoce (B), Křest Páně – konec vánoční doby (U), sv. Jan Nepomucký (Z), sv. Jáchym a Anna (O), Narození Panny Marie (T), sv. František z Assisi (O), Svatí andělé strážní (R), Vzpomínka na všechny věrné zemřelé (!), sv. Mikuláš (D), Nanebevzetí Panny Marie (Ž), sv. Cyril a Metoděj (R), Narození Jana Křtitele (A), sv. Petr a Pavel (P), sv. Jiří (H), Popeleční středa (M), Tři králové – Zjevení Páně (K), Hromnice – Uvedení Páně do chrámu (J).

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Tajenka zněla: Panna Maria je NAŠÍ STÁLOU PŘÍMLUVKYNÍ A PROSTŘEDNÍ NAŠICH PROSEB !

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V listopadu 2008 oslaví:**

89 let	paní Božena Moravcová	z Verměřovic	73 let	pan Emil Kohl	z Jakubovic
88 let	paní Božena Formánková	z Dolní Čermné	71 let	paní Marie Faltejsková	z Dolní Čermné
88 let	paní Milada Bachmanová	z Petrovic	71 let	pan Václav Čada	z Verměřovic
87 let	paní Ludmila Nováková	z Petrovic č.53	60 let	paní Ludmila Bednářová	z Dolní Čermné
84 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic	50 let	paní Magdalena Vašíčková	z Dolní Čermné
79 let	paní Marie Hrdinová	z Dolní Čermné	50 let	paní Marie Marková	z Verměřovic
77 let	pan Josef Novák	z Petrovic			

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byl pokřtěn a stal se Božím dítětem:

v Dolní Čermné 18. 10. 2008 Daniel Peřina z Letohradu

Rodičům Daniela rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu všech jejich dětí.

Křesťanský jsme se rozloučili :

ve Verměřovicích 6. 10. 2008 s panem Antonínem Faltou z Verměřovic

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

otec Pavel

KULTURNÍ KALENDÁŘ

3. 11. - 7. 11.	Dětský filmový festival Mnoho pohádek a spousta cen každý den od 17.00 hod., sál kina, odbor kultury sál kina v Jablonném nad Orlicí
Ne 9. 11. v 18.00 hod.	Přednáška – Misijní cesty apoštola Pavla Přednáší P.Jan Šlégr z Hradce Králové, který v loňském roce osobně navštívil místa v Malé Asii (v dnešním Turecku), kde působil apoštol Pavel. Srdečně zveme všechny zájemce o historii i cestování. suterén Orlovny v Dolní Čermné Vstupné dobrovolné.
Ne 9. 11. v 19.00 hod.	LÁSKA BRÁNY OTEVÍRÁ Hudebně zábavný pořad v podání sólistů Slezského divadla v Opavě a sólistů operety Moravskoslezského divadla v Ostravě Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Po 10. 11. v 19.30 hod.	Máj – ČR Výpravný historický film režiséra a kameramana F. A. Brabce "Máj" vznikl na motivy stejnojmenné básně Karla Hynka Máchy. Filmový Máj je příběhem Kata (Jan Tříska), který se vrací po sedmi letech do svého kraje. Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Pá 14. 11. ve 13.00 hod.	Pochod proti diabetu - celostátní akce Nový dvůr v Letohradě
28. 11. - 23. 12.	Tradiční vánoční výstava – zahájení v 16.30 hod. Kulturní centrum v Letohradě
So 29. 11.	Mikulášská jízda aneb Plnou parou přijíždí Mikuláš železniční stanice a Dům kultury v Letohradě
So 29. 11.	Na trase Praha - Paříž – vánoční koncert pro housle a klavír – evangelický kostel v Letohradě
Ne 30. 11. v 18.00 hod.	BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ - Alena Tschöповá a Jaroslav Martinec Výstava potrvá do 30. 12. 2008 Kulturní a informační centrum čp. 30

SLUŽBA LEKTORSKÁ

Listopad 2008				
1. 11.	So	Všichni svatí	7.30	Pecháčkovi 53
2. 11.	Ne	31. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 271
9. 11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30	Moravcovi 267
			10.00	Macháčkovi 242
16. 11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7.30	Dostálovi 293
23. 11.	Ne	34. neděle v mezidobí, Kristus Král	7.30	Řeháčkovi 283
			10.30	Jansovi 65
30. 11.	Ne	1. neděle adventní	7.30	Hubálkovi 61

Prosinec 2008				
7. 12.	Ne	2. neděle adventní	7.30	Macháčkovi st. 55
			10.30	Klekarovi ml. 292
8. 12.	Po	Panna Maria, počatá bez poskvrny prvotního hříchu	18.00	p. Motlová 11
14. 12.	Ne	3. neděle adventní	7.30	Venclovi 288
			10.30	Adamcovi 18
21. 12.	Ne	4. neděle adventní	7.30	Filipovi 67
24. 12.	St	Štědrý den	7.30	p.Vránová 18
25. 12.	Čt	Narození Páně, Boží hod vánoční	10.30	Jansovi ml. 7
26. 12.	Pá	Sv.Štěpán	7.30	Dvořáčkovi 406
			10.30	p. Krátký
28. 12.	Ne	Svatá rodina	7.30	Motlovi 11
31. 12.	St	Silvestr	16.00	p. Venclová 402

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

Vzpomínka na všechny
věrné zemřelé

2. listopadu 2008

45. týden / 2008

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

3. listopadu - pondělí

31. týdne v mezidobí

18.00 Dolní Čermná – za Rudolfa Lochmana a duše v očistci
sv. Karla Boromejského, biskupa

4. listopadu - úterý

31. týdne v mezidobí

18.00 Dolní Čermná – za Josefa Jansu a duše v očistci

5. listopadu - středa

6. listopadu - čtvrtek

31. týdne v mezidobí

7.30 Dolní Čermná – na dobrý úmysl

18.00 Verměřovice – za Karla Junka a oboje rodiče

7. listopadu - pátek

první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova

19.00 Dolní Čermná – za Josefa Duška a oboje rodiče

8. listopadu - sobota

31. týdne v mezidobí

17.00 Petrovice – za Karla Vašátka, rodiče a tetu

18.30 Verměřovice – za Jaroslavu Faltýskovou a celou její rodinu

9. listopadu - neděle – Svátek Posvěcení lateránské baziliky

V naší farnosti slavíme Výroční den posvěcení farního kostela sv. Jiří v Dolní Čermné.

Kostelní sbírka této neděle je určena na opravu farního kostela sv. Jiří v Dolní Čermné.

Dolní Čermná - 7.30 h. – za všechny dobrodince farního kostela v Dolní Čermné

Dolní Čermná - 10.00 h. – za všechny živé i zemřelé farníky

Dolní Čermná - 15.00 h. – zpívané latinské nešpory

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: v pátek od 17.00 h. – do 18.55 h., v ostatních dnech se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 16.00 h. – do 17.55 h.

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška zpěvu na mše svaté pro děti	pondělí	3. 11.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	čtvrtek	6. 11.	dopoledne	Dolní Čermná
farní knihovna	pátek	7. 11.	dopoledne	Dolní Čermná, Petrovice
adorace před vystavenou eucharistií	pátek	7. 11.	16.00 – 17.00 h.	fara Dolní Čermná
schůzka ministrantů	pátek	7. 11.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná
přednáška „Po cestách apoštola sv. Pavla“	sobota	8. 11.	9.00 h.	kostel Dolní Čermná
v Turecku (P. Jan Šlégr z Hradce Králové)	neděle	9. 11.	18.00 h.	suterén Orlovny D. Čermná

otec Pavel

POUTNÍK, LISTOPAD 2008

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 16. listopadu 2008, Poutník vyjde 30. listopadu 2008

Členové red. kroužku: P. Seidl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, Veronika Severinová.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.